

MISHPACHAH BEIT MIDRASH

Restoration of

TORAH
ministries

—HET FAMILIE STUDIEHUIS—

STUDIE VAN DE PARASHAT HASHAVUAH DOOR THEMATISCHE ANALYSE

Welkom bij Mishpachah Beit Midrash, het Familie StudieHuis. Elke Shabbat komen we samen in ons huis en bestuderen de Geschriften, in het bijzonder de Torah. Het is een leuke tijd van openbaring ontvangen van de Ruach HaKodesh (H.Geest) Iedereen doet mee—volwassenen en kinderen –als we het Parashat HaShavuah (wekelijkse Parashah) schema volgen. We wijden ons aan het bestuderen van de Torah omdat de Torah de fundatie voor de hele Schrift is. Derhalve zal een grondiger inzicht in de Torah ons helpen om de rest van de Tanakh (O.T.) en de Brit HaChadasha (N.T.) beter te begrijpen. Bovendien, zoals Yeshua zelf verklaarde, onderwijst de Torah over Hem. Dus bestuderen we de Torah opdat we dichter tot Yeshua, het doel van de Torah, zouden kunnen komen.

Als gelovigen in de Messias hebben we de schat aan wijsheid der wijzen van Israël ontdekt. Deze mannen, die zich toegewijd hebben aan het bestuderen van de Torah, hebben ons een rijk erfgoed nagelaten. Deel van dat erfgoed is een unieke studiemethode om te leren en de Schrift te interpreteren. Dit wordt thematische analyse genoemd. In thematische analyse zoeken we naar de onderliggende thema's/topics van elke passage in de Schrift. Door het bestuderen van Schriftverzen, verwant door een gemeenschappelijk thema, lijn per lijn en regel per regel onder de loep te nemen, opent de Schrift zich voor ons op een unieke manier, die duidelijk door de Ruach HaKodesh geïnspireerd is. Passages die voorheen raadselachtig leken, beginnen zinvol te worden en verschillende niveaus van wijsheid en begrip ontvouwen zich voor onze ogen.

Thematische analyse van de Schrift is gebaseerd op de volgende constructies:

- 1) Mozes schreef de Torah als vijf **afzonderlijke** boeken zoals de Ruach HaKodesh hem inspireerde.
- 2) Aangezien Adonai hem deze woorden liet afscheiden in vijf afzonderlijke boeken, veronderstellen we dat elk boek een unieke boodschap of thema had.
- 3) Binnen elk boek zijn de woorden geschreven met twee paragraaf-lijkende onderverdelingen die de woordstroom onderbreken.
- 4) Aangezien Adonai Moshe gebod de individuele boeken te verdelen in kleinere paragraaf-lijkende porties of **Parshiot**, veronderstellen we dat elke Parsha als een afzonderlijk onderdeel geschreven werd, want elk van deze Parsha's probeert een unieke gedachte, thema, beeldvorming of bewustmaking over te brengen.

Bijgevolg denken wij, aangezien Adonai deze onderverdelingen inspireerde, dat ze **ZEER** belangrijk zijn. We gebruiken deze Godbeademde verdelingen als basis voor onze thematische analyse van de Schrift. Eens je begint met het thematisch interpreteren van de Schrift zal je onmiddellijk **ZIEN** dat Adonai Zijn woorden schreef op een manier die overeenstemt met de intentie dat ze zo thematisch zouden worden geïnterpreteerd.

Hier is een voorbeeld van hoe een Parsha verdeling eruit ziet ...

◊—Parsha Stumah (meervoud, stumot)—Een op een paragraaf lijkende onderbreking geïnspireerd door de Ruach HaKodesh, nog steeds zo behouden in koosjere Torah Rollen, waar op de zelfde tekstlijn minstens negen blanco spaties staan tussen een woord en het daaropvolgende woord.

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים

◊—Parsha P'tuchah (meervoud, p'tuchot)—Een op een paragraaf lijkende onderbreking geïnspireerd door de Ruach HaKodesh, nog steeds behouden in koosjere Torah Rollen, waar er tot aan het einde van de tekstlijn blanco spaties zijn en de verdere tekst niet begint tot op de volgende regel. (Hebreeuws wordt van rechts naar links gelezen)

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים

Onze studie is leuk en interactief. Iedereen draagt bij aan de discussie. De lessen zullen ook informatie voor kinderen bevatten. Zij zijn verantwoordelijk voor het beantwoorden van vragen en het oplossen van een woordpuzzel of andere leuke geschreven activiteiten. Kinderen zijn natuurtalenten in het midrashen en het thematisch verbinden van Schriftverzen!

Na de Beit Midrash, zullen we afscheid nemen van de Shabbat met een traditionele Havdallah samenkomst. Dus, kom en voeg u bij ons als we deelnemen aan een discussie die eeuwen geleden begon! We voelen ons bevoordeeld om aan deze aloude discussie te mogen deelhebben die praktische toepassingen voor onze huidige tijd geeft. Dit wekelijks onderricht veronderstelt dat je veel Hebreeuwse denkconcepten verstaat. Als je niet vertrouwd bent met Torah studie, begin dan a.u.b. met het lezen van de vijf inleidende artikels in verband met deze wekelijkse studies. Je kan ze vinden op ...

<http://restorationoftorah.org/>

Klik dan enkel op de link getiteld, *Mishpachah Beit Midrash's Parashat HaShavuah!*

Deze les is aangeboden in een *zelfstudie* formaat met een groot aantal vragen. Om mijn antwoorden op de vragen te zien, ga je gewoon met de muis over het woord **Lekh Lekha** aan het einde van de vragen (HTML) of de gehighlighte vraagtekens (WORD). Als je dit in een gewone email versie bekijkt, zal de functie van de muis niet werken; daarom zijn de antwoorden ook als voetnoten voorzien, zodat je het artikel met de antwoorden kan uitprinten. Dit artikel kan je vinden op de volgende link, die je ook zal toelaten mijn antwoorden te zien, gewoon door de functie met de muis te gebruiken.

<http://restorationoftorah.org/WeeklyParsha/MBMLekhLekha.htm>

Ned. vert. Simone Van Goethem & Philippe van Mechelen

—Parashat HaShavuah—

לֵךְ לְךָ

Lekh Lekha

(Ga Voor Jezelf)

Bereishit 12:1 – 17:27

(Genesis 12:1 – 17:27)

- 1 Genesis 12:1-9 **ב**
- 2 Genesis 12:10-13:18 **ב**
- 3 Genesis 14:1-24 **ב**
- 4 Genesis 15:1-21 **ב**
- 5 Genesis 16:1-16 **ב**
- 6 Genesis 17:1-14 **ב**
- 7 Genesis 17:15-27 **ב**

DE PARSHIOT ONDERZOEKEN

Doelstelling—Leren hoe 1) het thema van een passage te ontdekken, 2) het thema met andere passages te verbinden en 3) nieuwe inzichten verwerven om de originele passage te interpreteren gebaseerd op haar thematische connecties met die andere passages.

De dominante thema's van Parashat Lekh Lekha

- I. Laten we snel de sidra (Torah portie) van deze week nalezen om de belangrijkste thema's te bepalen. Een overzicht zal ons hierbij van groot nut zijn. Geef voor ieder punt uit de lijst een korte titel die de richting van de passage samenvat. Houd de titels van je overzicht zo kort mogelijk. Probeer niet teveel in detail te treden wanneer je het belangrijkste thema/topic van een punt van de opsomming beschrijft. Dit zal je verplichten naar de meest algemene woorden/woordgroepen te zoeken om het hoofdpunt te beschrijven. Tracht ook je antwoord op de volgende vragen zo kort mogelijk te houden.

- Genesis 12:1-3—Abram's roeping. Wat is het hoofdthema van deze verzen?¹ Merk op dat de Heilige drie specifieke dingen zal doen voor Abram; 1) Hij zal hem een speciaal **land** tonen, 2) Hij zal van zijn nakomelingen een **groot volk** maken, en 3) Hij zal Abram met zegeningen omringen. Laten we nu kijken hoe dikwijls de thema's **land** en **nakomelingen** terugkomen in onze sidra.
- Genesis 12:4-9—Aankomst in Kanaän. Wat is het hoofdthema van deze verzen?² Merk op hoe dikwijls het woord **land** in deze paar verzen gebruikt wordt. Het is een algemeen principe dat het thema van een passage dikwijls met herhaling van woorden verbonden is.
- Genesis 12:10-20—De afdaling naar en de terugkeer uit Egypte. Hoewel het primaire thema van dit verhaal op Egypte betrekking heeft, hoe is deze passage met het thema van het land Kanaän verbonden?³
- Genesis 13:1-18—Abram en Lot gaan elk hun eigen weg. Waarom moesten ze ieder hun eigen weg gaan?⁴ Zoals je kunt zien, is het thema land opnieuw komen opdagen. Wat is het hoofdthema van Genesis 13:14-18?⁵ Merk op hoe Genesis 13:14-15 en Genesis 13:17-18 volledig over het land handelen!
- Genesis 14:1-24—De oorlog van de koningen.
- Genesis 15:1-21—Het verbond met Abram. Wat is het hoofdthema van deze verzen?⁶
- Genesis 16:1-16—Ishmael en Hagar. Wat is het hoofdthema van deze verzen?⁷
- Genesis 17:1-27—Het verbond van de besnijdenis. Wat is het hoofdthema van deze verzen?⁸ Het lijkt alsof het thema van nakomelingen langzaam het thema land vervangen heeft naarmate we door de sidra vorderen.

Algemeen gesproken lijkt Genesis 12:1-13:18 op het thema van het land te focussen. Genesis 15:1-21 lijkt evenveel aandacht aan de beide thema's van land en van nakomelingen te besteden. Genesis 16:1-17:27 lijkt op het thema van nakomelingen te focussen. Zoals je kunt zien, zijn land en nakomelingen het dominante thema van deze sidra geworden. Deze twee thema's zullen de rest van het boek Genesis blijven domineren. Daarom moeten we ze steeds in ons achterhoofd houden wanneer we proberen de verhalen van dit boek te interpreteren. Denk eraan, dit boek gaat in eerste instantie over een land voor de toekomstige nakomelingen/natie van Abram. Laat deze twee thema's uw interpretaties leiden, naarmate we het boek van Genesis verder bestuderen.

De Torah thematisch interpreteren

- I. Het is heel belangrijk dat je de Torah thematisch begint te interpreteren. Alleen dan zal je beginnen haar grootste wijsheid te zien. Laten we kijken hoe thematische analyse ons kan helpen om tot betere interpretaties te komen van de verhalen van de Torah.
  - A. Hoe zijn de verhalen van 1) Adam en Chava [Eva], 2) Kaïn en Abel, 3) de generatie van de vloed en 4) de generatie van de Toren van Babel allen thematisch verbonden?⁹ Inderdaad. Deze verhalen brengen ons van Genesis 1-11. In Genesis 12 begint de Torah op Abram te focussen. In feite gaat de rest van het boek Genesis over Abram en zijn nakomelingen!
  - B. Zet een stapje terug en kijk naar het grote beeld. Wat is het belangrijkste verschil in de aanpak van de Heilige op aarde tussen Genesis 1-11 en Genesis 12-50?¹⁰ Uitstekend. In Genesis 1-11 probeert de Heilige doorheen de mensheid te werken, in het algemeen. Hij had zichzelf niet bekend gemaakt aan een bepaald individu. Hij openbaarde Zichzelf aan de mensheid wereldwijd in de hoop dat ze Hem allen wereldwijd zouden aanroepen.¹¹ Beginnend in Genesis 12 verandert dit echter allemaal. We weten dat de

mensheid als geheel faalde in het aanroepen van de naam van de Heilige gedurende de tijdspanne van Genesis 1-11; daarom kunnen we gissen dat Adonai deze situatie probeert op te lossen door met één man te starten. Hopelijk zullen de nakomelingen van Abram in staat zijn de Ene en Enige Ware Elohim (God) aan de mensheid bekend te maken. Ik denk dat dit het thematische belang is van de verschuiving in klemtoon wanneer je Genesis 1-11 en Genesis 12-50 vergelijkt.

1. Lees, als bewijs om deze thematische interpretatie te ondersteunen, [Genesis 12:1-3](#). Merk op dat de zegen van Abraham zijn hoogtepunt zal vinden in de zegens voor de hele wereld. Lees nu [Genesis 18:18-19](#). Hoe is Genesis 18:18-19 thematisch verbonden met Genesis 12:1-3?¹² Merk op dat de zegen voor de volkeren moet voortkomen uit een volk dat gerechtigheid en rechtvaardigheid beoefent, iets waarin de mensheid tot hiertoe gefaald heeft om tot uitvoer te brengen. Het beeld is nu duidelijk. De mensheid, als een geheel, heeft gefaald om op een gepaste manier een relatie te hebben met Adonai en met elkaar (Genesis 1-11). Nu roept het nieuwe plan op tot het bouwen van een natie—van de nakomelingen van één man—die gekenmerkt zal worden door gerechtigheid en rechtvaardigheid. Op deze manier zal dit volk een zegen zijn voor de hele mensheid, door hen de Ene en Enige Ware Elohim te tonen.
2. Deze interpretatie wordt verder versterkt wanneer je overweegt dat de keuze van de Heilige voor Abram niet de eerste keer was dat Hij probeerde door een individu te werken om de mensheid tot een gepaste kennis van Zichzelf te brengen. Herinner je je Noach? De mensheid was zo slecht geworden dat Hij iedereen vernietigde met uitzondering van Noach en zijn familie, in de hoop dat de mensheid op een gepaste wijze een relatie met Hem en met elkaar zou hebben door het voorbeeld van Noach en zijn nakomelingen.

De gebeurtenissen van Abram's leven thematisch interpreteren

- I. Wanneer we beginnen de verhalen van de Torah thematisch te interpreteren, zullen we een nooit geziene wijsheid ontdekken. Wat bedoel ik dan met “de Torah thematisch interpreteren”? Ik bedoel het volgende—we moeten leren hoe de gebeurtenissen van de Torah hoofdzakelijk in het licht van haar eigen dominante thema's te interpreteren. Laten we naar een aantal voorbeelden kijken.
  - A. Lees [Genesis 12:1-3](#). Deze verzen bepalen het thematische kader voor de aanpak door de Heilige van Abram en zijn nakomelingen. Wat is het Goddelijke plan in Genesis 12:1-3?¹³ Wat is het belang van het land dat in Genesis 12:1 vermeld wordt en in Genesis 12:7 beloofd wordt?¹⁴ Zoals we kunnen zien, hangt het plan af van twee dingen—land en nakomelingen. Met andere woorden, het Goddelijke plan kan alleen vervuld worden als 1) Abraham een heleboel nakomelingen heeft en 2) deze nakomelingen een land hebben dat ze het hunne kunnen noemen.
  - B. Lees nu [Genesis 12:5b-10](#) en let in het bijzonder op vers tien. Goed, in het licht van het Goddelijke plan en het belang om land te hebben voor deze toekomstige natie (met andere woorden, van deze kennis gebruik maken als een filter om het verhaal door te interpreteren), wat is het belang van de hongersnood in Genesis 12:10?¹⁵ Denk hieraan. Abram bracht meer dan driehonderd dienaren met zich mee uit Mesopotamië! Ze volgden hem, vertrouwend op zijn bekwaamheid om de roep van de Heilige te horen. Ze hebben zulk een lange afstand gereisd en eindelijk komen ze in het “Beloofde **Land**.” Ze begonnen er in te wandelen en “het uit te checken”, bij wijze van spreken. Dan een hongersnood—en daarvoor hadden ze moeten vertrekken! Nogal een

Beloofde **Land**? Het kan nog niet eens voorzien in de noden van Abram en degenen die hem toebehoren, laat staan een volledige natie. Gaat er een lichtje branden? Dit is een test!!! De Heilige stelt Abram op de proef. Zal hij echt vasthouden aan Mijn belofte van een land? Wel, laten we zien. Wat denk je van een kleine hongersnood? Zal dat hem ontmoedigen in zijn inspanning om Mij te vertrouwen?

- C. Wel, het lijkt erop dat Abram blijgezind zijn boeltje bijeenpakte en naar Egypte verhuisde. Maar wat nu? Lees [Genesis 12:11-15](#). Wat is de echte betekenis van dit verhaal (Farao die Sarai neemt) in plaats van het Goddelijke plan?¹⁶ Inderdaad! Hoe kan hij de vader van een natie worden als Farao zijn vrouw genomen heeft en haar huwde? Zo, Chaverim, zoals je kunt zien, is dit test nummer twee! ☺ En wat zijn de twee onderwerpen van deze twee testen? Land en zaad—die essentiële elementen van het Goddelijk spelplan. Alleen door de gebeurtenissen in Abram's leven door de thematische filter van het Goddelijk plan te interpreteren zijn we in staat de ware betekenis van de hongersnood en Farao's handelingen te zien. Beide gebeurtenissen gaan rechtsreeks in tegen het doel en de belofte om een natie te vestigen die door gerechtigheid en rechtvaardigheid gekenmerkt wordt en worden, daarom, gezien als testen van Abram's geloof. Geen wonder dat Abram de Vader van het Geloof genoemd wordt. Denk eraan, naarmate je verder de Torah bestudeert, om elke gebeurtenis te trachten te interpreteren in het licht van de grote thema's van de Schrift.
- II. Lees [Genesis 13:1-18](#). Heb je opgemerkt dat sinds Genesis 13:18 Abram nog steeds geen nakomelingen heeft? In feite, denk je niet dat hij zich vragen begint te stellen over dit “nakomelingen die een grote natie zullen worden” gedoe?
- A. Wat is de echte betekenis van het verhaal over de scheiding van de wegen van Lot en Abram? Kunnen we dit verhaal thematisch interpreteren met betrekking tot Land en/of Zaad? Ja. Maar laten we een aantal nieuwe feiten bekijken waar je misschien niet op gelet hebt.
- B. Besef je dat Lot geen vader heeft? Besef je dat Abram geen zoon heeft? Besef je dat Lot Abram's neef is? Besef je daarenboven dat Lot Abram doorheen al zijn reizen gevolgd is—weet je, Lot de bloedverwant (die geen vader heeft) van Abram (die geen biologische zoon heeft). Denk nu thematisch diep na. Gezien het feit dat Abram nog geen vader is van zijn eigen biologische erfgenaam en gezien dat hij weet dat Adonai van hem een grote natie zal maken, wat zou Abram aan het denken kunnen zijn met betrekking tot De Belofte en Lot?¹⁷ Is dit vergezocht? Ik denk het niet. Bekijk het volgende. In Genesis 15:1-3 hield Abram er, gefrustreerd dat hij nog steeds geen zoon had, rekening mee dat Eliëzer zijn erfgenaam zou zijn! Waarom zouden we dan niet kunnen aannemen dat hij hetzelfde kan gedacht hebben over Lot—zijn feitelijke bloedverwant, die hij, naar het erop lijkt, misschien wel “geadopteerd” heeft.
- C. Daarom, het verhaal van **de scheiding van wegen tussen Lot en Abram stelt een bijkomende test voor Abram voor**. Hij kan gedacht hebben dat Lot, zijn bloedverwant, de tussenpersoon ging zijn door wie de natie zou opkomen, net zoals hij later dacht dat het Eliëzer zou zijn.
- III. Lees [Genesis 14:1-24](#), in het bijzonder Genesis 14:21-24. Nadat hij de vier koningen verslagen heeft, wordt Abram benaderd door de koning van Sodom (die het verbond van vijf koningen vertegenwoordigt) die hem een voorstel doet. Abram weigerde het voorstel. Dit is voor mij altijd een raadsel geweest tot ik een artikel las van Rav Chanoch Waxman, dat dit verhaal aanraakte. Rav Waxman vertelt:

“In overeenstemming met de standaardwijze waarop deze dingen gebeuren, zou Avraham, de redder van de Kanaänitische vorstendommen, als heerser aanvaard moeten worden door de Kanaänieten, hier in de “Vallei van de Koning” in aanwezigheid van de vertegenwoordiger van de hoge God [Melchisedec]. Op zijn minst had een soort eerbetoon aan Avraham bewezen kunnen worden en zou

zoiets als een leenheer-vassal relatie gevestigd kunnen worden verzegeld door een officieel verdrag. De Koning van Sedon speelt perfect zijn rol. Hij biedt Avraham al de oorlogsbuit aan als het eerste deel van een aanzet tot een verdrag. Avraham weigert echter elke vorm van beloning. Alleen voedsel voor zijn bondgenoten wordt gevraagd. Hij slaat elke beloning af, elke officiële verhouding met Sedom en zijn verbond en elke zinspeling op een verdrag en soevereiniteit (14:23-24).

Het komt erop neer dat Avraham niet alleen een beloning en een verdrag afwijst met Sedom, haar bondgenoten en de plaats, maar impliciet met een veel grotere groep en gebied. Een zorgvuldige lezing van hoofdstuk veertien levert de volgende conclusie op. De vier koningen, die afkomstig zijn uit Mesopotamië, reizen over de oostelijke oever van de Jordaan, en voeren onderweg talrijke gevechten. Dicht bij het zuidoostelijk einde van de Dode Zee, verslaan ze de vijf koningen en gaan dan verder noordwaarts richting Damascus over de westelijke oever van de Jordaan. Ze zijn op hun weg naar huis. Er volgen geen gevechten meer. Hun kracht en controle zijn onbetwist; ze zijn de heersers van het hele land Kanaän. Op een bepaalde manier vormt Avraham's overwinning over de koningen en zijn redding van de Kanaänieten een militaire alleenheerschappij over de hele regio. Het brengt de mogelijkheid met zich mee van beloning, verdrag en controle over het hele gebied.”¹⁸

Zoals je kunt zien, laat het begrijpen van de gewoonten van dat tijdperk meer licht schijnen op het verhaal. Laten we nu dit verhaal interpreteren door de thematische lenzen van het Goddelijk plan voor land en nakomelingen.

- A. Wat is volgens Rav Waxman de naam van de streek waar Abram “*verdrag en controle over*” had kunnen hebben omwille van zijn militaire overwinning over de vier koningen?”¹⁹ Abram weigerde echter elke vorm van beloning van het verbond van de vijf koningen! Kan je de echte thematische betekenis van deze weigering uitleggen?²⁰ Wow! Kun je je dat voorstellen? Abram kan op een rechtmatige manier de controle over het volledige land Kanaän verwerven, nadat hij hierover de controle gewonnen had in zijn gevecht met de vier koningen. Maar in plaats van vooruit te lopen op het Goddelijk plan, besliste hij te wachten totdat de Heilige zou doen wat Hij gezegd had dat Hij zou doen—Want u *zal Ik het geven* (Genesis 13:17).
- B. Ik weet dat ik misschien als een grijsgedraaide plaat klink; maar dit was opnieuw een andere test voor Abram. Zal hij wachten totdat de belofte vervuld wordt of zal hij ongeduldig worden? Hij is opnieuw geslaagd. En wat een geloofsverklaring waren zijn handelingen!

De profetische levens van de Patriarchen

- I. Op dit punt in onze studies wil ik benadrukken dat de Torah een profetische openbaring is. Ze heeft evenveel te maken met de toekomst als met haar eigen tijdsperiode. Naarmate je de profetische en Messiaanse betekenis van de Torah begint te zien, zal je je afvragen hoe iemand kan geloven dat ze *afgeschafft* werd, zoals vandaag zo algemeen onderwezen wordt. Om de profetische natuur van de Torah te bewijzen, zullen we Genesis 12:10-20 analyseren—het verhaal van Abram's *afdaling* naar Egypte. Waarom werd dit verhaal opgetekend? Was dit gewoon een verhaal over Abram's reizen? Neen. Hoewel dit verhaal op zich staat als een waar historisch gebeuren van het verleden, had het ook een *profetische betekenis*. Laten we zien hoe.
- A. Lees [Genesis 12:10-20](#). Doen een aantal van de gebeurtenissen in deze afdaling naar Egypte je denken aan gebeurtenissen die later in de levens van Abram's nakomelingen plaatsvonden?
- Klinkt Kanaän verlaten omwille van een hongersnood bekend?
  - Klinkt het feit dat de Heilige “Farao en zijn huis teisterde” bekend?
  - En het feit dat Abram Egypte verliet, overladen met materiële goederen van Farao?

Voor het geval deze vragen geen belletje doen rinkelen, denk aan de kinderen van Israël in Egyptische slavernij. Besef je dat Jacob en zijn zonen naar Egypte moesten afdalen omwille van een hongersnood? Besef je dat de Heilige plagen tegen Egypte zond om Israël te bevrijden als gevolg van Farao's verdrukking? Besef je daarenboven dat wanneer de kinderen van Israël Egypte verlieten, ze hen beroofden van hun bezittingen? Een paar jaar geleden, toen ik begon na te denken over deze duidelijke overeenkomsten, toonde de Vader mij de volgende profetische betekenis van dit verhaal. Al wat je moet doen is Onze Vader Abraham zien als een beeld van Vader YHVH en Sarai als een beeld van Am Yisrael (het volk Israël).

- Net zoals Abram met Sarai **getrouwd** is, is de Heilige **getrouwd** met Am Yisrael.
- Een **hongersnood** in Kanaän bracht Abram ertoe met Sarai **naar Egypte af te dalen**. In Genesis 42:5 is het een **hongersnood** in Kanaän die Jacob ertoe bracht zijn zonen naar Egypte te sturen, wat uiteindelijk de hele familie ertoe bracht om **naar Egypte af te dalen**.
- Abram ging naar Egypte om daar te **verblijven**. De kinderen van Israël "**verbleven**" in Egypte.
- De hongersnood van Genesis 12 en Genesis 42 worden beiden als **ernstig** bestempeld.
- Voor hij in Egypte aankwam, overtuigde Abram Sarai haar identiteit te veranderen. Wanneer ze dan toekomen, **weten** de Egyptenaren **niet dat Sarai Abram's vrouw is**. In het verhaal van de Exodus, **weten** de Egyptenaren aanvankelijk **niet dat Am Yisrael het volk van de Heilige is, met Hem getrouwd**.
- Net zoals Farao probeerde **Sarai tot zijn eigen bezit te nemen** door haar te dwingen met hem te trouwen, was het uiteindelijk Farao die **Am Yisrael als zijn bezit nam** door hen tot slaven te maken.
- De Heilige zond **plagen** naar Farao en zijn huisgenoten **omdat hij Sarai bezat**. In het verhaal van de Exodus, gebruikte de Heilige **plagen** tegen Farao en het land **Egypte omdat hij (door slavernij) Am Yisrael bezat**. In beide gevallen was het resultaat de vrijlating van de bruid.
- Wanneer Abram Egypte verliet, **vertrok** hij **met vele bezittingen** die hij omwille van Sarai verworven had. Wanneer de kinderen van Israël Egypte verlieten, **vertrokken ze met vele bezittingen die zij van de Egyptenaren genomen hadden**.

Waarom denk je dat al deze thematische connecties bestaan? Denk je dat dit louter toeval was? Natuurlijk niet. Zoals je duidelijk kunt zien, was deze gebeurtenis in het leven van Abram 1) een profetisch beeld van de toekomstige afdaling van zijn nakomelingen naar het land Egypte, 2) hun onderwerping 3) hun verlossing! Om deze openbaring te zien, moet je haar belangrijke thema's bestuderen.²¹ Laten we nu zien wat we uit deze ontdekking kunnen leren.

- II. We hebben net gezien dat de beschrijving van de Torah van Abram's afdaling naar Egypte eigenlijk een profetie was van de afdaling van zijn nakomelingen naar Egypte. Met andere woorden. Dit verhaal/relaas is eigenlijk een profetie! Gewoonlijk denken we bij een profetie aan iets verbaal. In dit voorbeeld echter, zien we dat een profetie kan voorkomen als een handeling/gebeurtenis. Nu, als de Torah dit eenmaal doet, denk je dan dat sommige van de andere verhalen in het boek Genesis misschien ook profetisch kunnen zijn. Reken maar van wel!
  - A. Er is geen enkel onderwerp behorend tot ons geloof, dat zijn fundering niet heeft in de Torah! Er is echter een probleem. De Torah gebruikt types, schaduwen en beelden om vele van haar belangrijkste lessen te onderwijzen. Daarenboven worden de details van deze doctrines bij stukjes en beetjes aangebracht, in een schijnbaar willekeurige

volgorde—hier een beetje, daar een beetje (Jesaja 28:9-10). We moeten onthouden dat de Torah een *schaduw en patroon* was van goede dingen die moesten komen. Ze werd op deze manier geschreven zodat de Heilige haar mysteries kon openbaren volgens Zijn tijdsschema (Efeziërs 3:1-11). Daarom moeten we ons bewust zijn, wanneer we naar de Torah kijken, van een aantal van haar subtiliteiten.

- De Torah zal ons haar doctrines onderwijzen door gebruik te maken van haar eigen profetische methodes, waar we ons bewust van moeten worden.
- Vele van deze doctrines zijn verborgen in de verhalen/vertellingen van de Torah.
- Onze bekwaamheid om verborgen openbaringen in de verhalen van de Torah te zien, zal toenemen als we leren hoe de Schrift *thematisch* te bestuderen.

B. Deze Torah lessen zullen verder bouwen op dit concept. Je zult het zaad/fundering van alle doctrines (doctrines van zowel het “Oude” als van het “Nieuwe” Testament) in de Torah vinden. In onze studies zal ik proberen je er een aantal aan te wijzen.

MESSIAS IN DE PARSHA

Doelstelling—Leren hoe de Torah onderwijs geeft over het leven en de bediening van Yeshua HaMashiach. Yeshua zei dat Mozes over Hem geschreven had²². Daar de Torah het woord Messias nog niet eens vermeldt, zal dit onderdeel je helpen de Messias in de Torah te zien. Dit wordt voornamelijk gedaan door thematische analyse en midrash te gebruiken.

Besnijdenis en de Messias

- I. We hebben eerder geleerd dat Abram’s afdaling naar Egypte eigenlijk een profetie was van de toekomstige afdaling van zijn nakomelingen naar Egypte. We hebben opgemerkt dat verhalen van de Torah geen afzonderlijke gebeurtenissen zijn. Het zijn profetische beelden. We moeten dit concept begrijpen. De verhalen van de Torah hebben meer met de toekomst dan met het verleden te maken. De gebeurtenissen van de Patriarchen zijn beelden van toekomstige gebeurtenissen die zullen plaatsvinden in de levens van hun nakomelingen. Maar er is meer. De grootste nakomeling van de Patriarchen is de Messias—Yeshua. Daarom zouden we mogen verwachten dat sommige van de verhalen van de Torah eigenlijk profetische beelden zijn van de persoon en het werk van de Messias! Laten we zien of we een glimp van de Messias kunnen opvangen in de sidra (Torah portie) van deze week.
- A. Wat moeten we weten over het teken van de besnijdenis? Het lijkt een vreemd teken te zijn. Lees Genesis 17:9-14. Uitgaande van deze verzen, hoe ernstig is het verbondsteken van de besnijdenis?²³ Met welke gebeurtenis wordt besnijdenis thematisch verbonden?²⁴ En wat gebeurt er tijdens de besnijdenis?²⁵ Op welke dag wordt de besnijdenis uitgevoerd?²⁶ Laten we door gebruikmaking van deze thema’s (geboorte, het nummer acht en de verwijdering van het vlees) andere verzen onderzoeken.
- B. Lees Deuteronomium 10:16 en Deuteronomium 30:6. Deze verzen verbinden besnijdenis thematisch met onze harten! Daarom weten we dat het dieper onderwijs over besnijdenis te maken heeft met onze harten—het wegsnijden van de voorhuid van

onze harten. Om je te helpen de betekenis van besnijdenis te begrijpen, moeten we verder springen naar het boek Leviticus.

C. Merk op hoeveel passages in Leviticus 12-15 te maken hebben met geboorte!

- Instructies wat betreft de bevalling, Leviticus 12:1-8.
- Instructies wat betreft zaadlozingen, Leviticus 15:1-18.
- Instructies wat betreft de menstruele cyclus, Leviticus 15:19-24.
- Besnijdenis op de achtste dag, Leviticus 12:1-8.

Lees [Leviticus 12:1-8](#) opnieuw. Merk op dat de instructies met betrekking op de besnijdenis van een ***pasgeboren*** jongen plaatsvinden in de context (Leviticus 12-15) van talrijke passages thematisch verbonden met de geboorte! Dit is meer thematisch bewijs dat besnijdenis met geboorte verbindt. Merk daarboven op dat Leviticus 13-14 te maken heeft met metzora (melaatse). Met andere woorden, de passage die de metzora (melaatse) behandelt staat midden tussen Leviticus 12 en Leviticus 15, die beiden thematisch verbonden zijn met geboorte. Dit is het plaatje.

Leviticus 12—Thematisch verbonden met nieuwe geboorten

Leviticus 13-14—Thematisch verbonden met de metzora, de wandelende levende ***DOOD***

Leviticus 15— Thematisch verbonden met nieuwe geboorten

D. Je zult me voorlopig gewoon moeten vertrouwen, maar wanneer je Parashat Metzora (melaatse) bestudeert, zal je het volgende leren:

- Iemand wordt tamei (onzuiver) of ritueel onzuiver door te zondigen (bv. niet gehoorzamen aan de geboden), door in contact te komen met dood, of door één of andere manier van verlies van leven.
- Wanneer iemand tamei (onzuiver) is, kunnen zij niet in de heilige aanwezigheid van Adonai komen. Dit is ten strengste verboden. Je kunt Adonai alleen benaderen wanneer je tahor (ritueel zuiver) bent.
- Tzara'at is een aandoening waarmee iemand door Adonai getroffen wordt
- De metzora (melaatse) was een beeld van ***DE WANDELENDE, LEVENDE DOOD!*** Inderdaad. Als we willen zien hoe dood eruit ziet, dan kijken we naar de metzora (melaatse), die volledig afgesneden was van de aanwezigheid van Adonai in de Mishkan, evenals van alle menselijke betrekkingen.
- Volgens de Torah, is het voornaamste werk van de Messias Leven brengen waar er Dood is. Hij zit in de opstandingbusiness!

E. Als de metzora (melaatse) een beeld is van dood, welke soort genezing heeft hij dan nodig?²⁷ Inderdaad. In feite zou je kunnen zeggen dat hij verrezen of ***opnieuw geboren*** (hint) moet worden. Op welke dag werd de metzora (melaatse) gereinigd?²⁸ Zie je het beeld? De metzora (melaatse), een beeld van dood, moet *nieuw leven* gegeven worden of hij moet ***opnieuw geboren*** worden. Deze reiniging tot *nieuw leven* gebeurde op de ***achtste dag***, dezelfde dag dat een ***pasgeboren*** mannelijk kind ***besneden*** werd. Het nummer acht verbindt ***besnijdenis*** thematisch met ***nieuwe geboorte!*** Naarmate we deze lessen verder zetten, zullen we blijven zien hoe de Torah nummers gebruikt om ons thematisch lessen te onderwijzen.

II. Lees nu [Kolossenzen 2:11-13](#). Laten we kijken op hoeveel manieren deze verzen thematisch verbonden zijn met wat we al geleerd hebben in deel I van *Messias in de Torah*.

- Het teken van het verbond met Abraham is besnijdenis van het vlees. Deze verzen spreken over een geestelijke besnijdenis, waar de massa van de zonden van het vlees weggenomen wordt.
  - Leviticus leerde ons dat de metzora (melaatse) opnieuw geboren of leven gegeven (verrezen) moest worden. Daarenboven verbindt de Torah dit proces thematisch met besnijdenis omdat beiden op de achtste dag plaatsvonden. Kolossenzen 2:13 leert ons dat wanneer onze harten onbesneden waren we dood waren! Daarenboven leert het ons dat de besnijdenis van onze harten ons “leven gegeven heeft samen met Hem (de Messias)!” Zie je hoe de Torah dit alles afbeeldde?
- A. Wanneer vinden al de gebeurtenissen in Kolossenzen 2:11-13 plaats?²⁹ Chaverim, het verbondsteken van de besnijdenis is hoe de Torah ons onderwijst over de noodzaak om opnieuw geboren te worden! En Kolossenzen 2:11 stelt dat Yeshua de besnijdenis van onze harten uitvoert.
- B. Lees [Romeinen 2:28-29](#). Opnieuw zien we dat besnijdenis van het vlees een beeld was van de besnijdenis van het hart—opnieuw geboren worden! Het concept van besnijdenis van het vlees wordt duidelijk begrepen in het “Oude Testament”—zie Deuteronomium 10:16 en 30:6. We hebben gezien hoe besnijdenis door het nummer acht thematisch verbonden was met nieuwe geboorte. Hopelijk kan je nu begrijpen waarom Yeshua verwonderd was dat Nicodemus het concept van de wedergeboorte niet begreep. Het wordt al onderwezen (als een schaduw) in de Torah. ☺

Over Geloof en Rechtvaardigheid

- I. Vele mensen denken verkeerdelijk dat het Joodse volk gered werd door de wet (Torah) te houden. Dit is hun gedachtegang. De Torah werd aan de Joden gegeven om ze te houden. Het doel was de mensen te leren dat niemand zich aan Adonai’s maatstaf van rechtvaardigheid kon houden. Nu Yeshua gekomen is, is er geen nood meer aan de Torah. Haar vereisten zijn al in ons vervuld door Yeshua. Zoals je weet, is een van de hoofdredenen waarom ik de tijd genomen heb om deze lessen te ontwikkelen opdat je de harmonie van de Torah en de B’rit Chadasha (Geschriften van het Nieuwe Verbond) zou kunnen zien. Er zijn geen twee verschillende maatstaven van rechtvaardigheid afhankelijk van het feit of je vóór of na de opstanding van de Messias leefde. Laten we het onderwijs over geloof en werken uit de Torah en de B’rit Chadasha onderzoeken zodat we kunnen zien dat ze één en dezelfde zijn.
- A. Lees [Genesis 15:1-6](#). Welke twee grote Bijbelse topics zijn thematisch verbonden in Genesis 15:6?³⁰ In welke belofte had Abraham geloof?³¹ Merk op dat de Schrift zegt dat omwille van Abrahams geloof, hem rechtvaardigheid toegeschreven werd. Het belangrijkste dat hier op te merken valt, is het thematische verband tussen geloof en rechtvaardigheid. Zegt dit vers iets over gehoorzaamheid en rechtvaardigheid? Neen. Dit is een fundamenteel vers dat ons leert dat we door geloof gerechtvaardigd worden, niet door de werken van de Torah te gehoorzamen. Dit is heel betekenisvol omdat dit fundamenteel punt eerst in de Torah onderwezen wordt, niet de B’rit Chadasha! Daarom is het onmogelijk dat de Torah gegeven werd zodat we rechtvaardiging zouden kunnen verkrijgen door gehoorzaamheid.

- B. Het feit is dat alle mensen in zonde geboren zijn en alle mensen gezondigd hebben. Daarom is het voor ons onmogelijk om op ons eigen gerechtvaardigd te worden. Daarenboven, omdat we allen gezondigd hebben, opdat we gerechtvaardigd zouden worden, moeten we eerst vrijgesproken of vergeven worden van onze zonden. Dit proces heet rechtvaardiging. We moeten gerechtvaardigd worden van al onze misstappen uit het verleden. Lees [Habakkuk 2:4](#). Welke twee Bijbelse doctrines worden in dit vers thematisch verbonden?³² Opnieuw zien we het belang van geloof. Rechtvaardiging van onze misstappen uit het verleden vereist geloof, net zoals we geloof nodig hebben opdat ons rechtvaardigheid toegekend zou worden. Hier is het voornaamste punt dat de Torah probeert te onderwijzen. Wanneer iemand in de belofte van de Heilige gelooft, wordt zijn geloof als rechtvaardigheid gezien.
- II. Laten we nu kijken wat de B'rit Chadasha over deze onderwerpen te zeggen heeft.
- A. Lees [Romeinen 1:1-2](#). Waartoe werd Paulus apart gezet om te preken? Het evangelie. En wat is de bron van Paulus' evangelie?³³ Zie je het belang van de verklaringen van Paulus? Hij stelt duidelijk dat het evangelie dat hij preekt zijn bron/wortels/oorsprong, enz., in de Tanakh heeft!
- B. Lees nu [Romeinen 1:16-17](#). In deze verzen haalt Paulus Habakkuk 2:4 aan als de bron van de fundering van het evangelie van Messias.
- C. Hoeveel keer vermeldt Paulus het woord evangelie in Romeinen 1-2?³⁴ Denk je dat hij probeert duidelijk te zijn wat betreft het onderwerp van zijn brief? Ik denk het wel.
- D. We hebben al gezien dat Paulus naar de Torah kijkt als zijn bron voor het evangelie. Bovendien hebben we al gezien dat de Torah geloof thematisch verbindt met rechtvaardigheid/rechtvaardiging. Lees [Romeinen 1-4](#). Besef je hoeveel keer Paulus geloof en rechtvaardigheid/rechtvaardiging thematisch met elkaar verbindt?³⁵ Lees nu [Romeinen 4](#). Dit volledig hoofdstuk is eraan gewijd om jou en mij te bewijzen dat de mens alleen door zijn geloof gerechtvaardigd en rechtvaardig gemaakt wordt. En waar haalde Paulus dit idee?³⁶ Paulus ziet Abraham's geloof duidelijk als een onderwijs les of beeld hoe alle mensen gerechtvaardigd en rechtvaardig gemaakt worden—alle mensen, zowel Oud als Nieuw Testament.

Samengevat, zowel de Torah als de B'rit Chadasha leren ons dat geloof leidt tot rechtvaardigheid/rechtvaardiging. Gehoorzaamheid aan de Torah zal niemand rechtvaardigen. Noch om het even welke goede werken. De enige weg voor de mens om rechtvaardig verklaard te worden is door geloof in de belofte van de Heilige. In een notendop, wanneer de mens geloof schenkt, schenkt de Heilige rechtvaardiging. En dat is evangelie!

Over Gehoorzaamheid en Leven/Zegen

- I. Iemand zou kunnen vragen, “Wat is dan het doel van gehoorzaamheid aan de Torah?” Goede vraag. We weten al dat het niet tot rechtvaardigheid leidt. De beste plaats om over het doel van gehoorzaamheid aan de Torah te leren is het boek Deuteronomium. Dit onderwerp zal overvloedig behandeld worden wanneer je het boek Devarim bestudeert; hier is echter een snelle samenvatting van het doel van gehoorzaamheid aan de Torah.
- A. Laten we verdergaan zoals hierboven wanneer we naar een fundamenteel onderwijs gezocht hebben over hoe iemand rechtvaardig wordt. We hebben gewoon naar een vers gezocht dat het onderwerp aansneet hoe iemand van de Heilige rechtvaardigheid ontvangt. Genesis 15:6 was onze eerste treffer. Wel, laten we zien wat de Torah te

vertellen heeft over gehoorzaamheid. Wanneer de mens gehoorzaamheid schenkt, wat schenkt de Heilige dan?

- B. Lees [Genesis 18:18-19](#). Wat zegt de Heilige over gehoorzaamheid wat Abraham en zijn nakomelingen betreft?³⁷ Hier zien we het eerste deel van de vergelijking—Het offeren van gehoorzaamheid door de mens. Dit vers stelt duidelijk dat Abram zijn nakomelingen zal gebieden Adonai te gehoorzamen. En wat zal het antwoord van de Heilige zijn? Wat zal Hij aan Abraham's nakomelingen schenken als antwoord op hun gehoorzaamheid? Is het rechtvaardigheid?³⁸ Zie je dat? De mens schenkt gehoorzaamheid, terwijl de Heilige zegen schenkt! Zo eenvoudig is het. Wil je het opnieuw zien?
- C. Lees [Genesis 22:16-18](#)—

Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord des HEREN: *omdat gij dit gedaan hebt* [d.i., gehoorzaamd], en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, 17 *zal Ik u rijkelijk zegenen*, en *uw nageslacht zeer talrijk maken*, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en *uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen*. 18 En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, *omdat gij naar mijn stem gehoord hebt*. (Genesis 22:16-18)

Wow!!! Opnieuw zien we dat Abraham gehoorzaamheid schonk aan het gebod en de Heilige schonk verregaande zegen! Chaverim, de Torah probeert ons te onderwijzen dat gehoorzaamheid tot zegen leidt, niet rechtvaardigheid! Nog steeds niet overtuigd? Laten we naar het boek Deuteronomium gaan.

- D. Het fundamentele doel/functie van de Torah (op het Pashat niveau) is fysisch LEVEN (de grootste vorm van zegen) vast te leggen/garanderen/geven aan degenen die haar **GEHOORZAMEN**. Zie ook [D'varim 4:1, 4 en 10](#), [D'varim 5:33](#), [D'varim 6:24](#), [D'varim 8:1 en 3](#), [D'varim 30:19](#), [Leviticus 26:3-13](#), [Ezechiël 20:11, 13, 21 en 25](#), en meer! Lees [D'varim 4:1-4](#). Let op de vertrouwde uitdrukking, *inzettingen en verordeningen*. Waarom zegt Mozes dat hij hen insettingen en verordeningen geeft—hint, let op de belangrijke uitdrukking, *opdat je zou*?³⁹ Hier zien we het fundamentele doel/functie van de Torah. Dit vers vertelt ons **WAAROM** Mozes hen de Torah gaf—*opdat ze zouden LEVEN!* Daarom is gehoorzaamheid aan de Torah een kwestie van fysisch **Leven** en **Dood!** Het is zo belangrijk dat hij hen in D'varim 4:2 vertelt dat ze niet mogen toevoegen of weglaten van de Torah.
- E. Nu gaat Mozes hen een praktisch voorbeeld geven in [D'varim 4:3-4](#). Een praktisch voorbeeld wordt gegeven om de hoorders iets te leren. Waarom geeft Mozes het voorbeeld van Baal Peor en zegt hij dat degenen die Hem aanhingen **LEVEND** zijn, terwijl diegenen die Baal Peor volgden **VERNIETIGD** werden?⁴⁰ Chaverim (vrienden), ik wil niet pessimistisch, sarcastisch of neerbuigend klinken, maar ik denk niet dat het nog eenvoudiger kan worden. Eerst geeft Mozes het fundamentele doel van de Torah—**LEVEN** geven aan degenen die haar gehoorzamen. Daarna, omdat dit een heel belangrijke kwestie is, een kwestie van LEVEN en **DOOD**, zei hij dat de geboden van de Torah niet veranderd mogen worden. Daarna gaf hij met een waar gebeurd voorbeeld aan hoe degenen die de Torah gehoorzaamden in een welbepaald incident **LEVEN** kregen, terwijl degenen die ongehoorzaam waren aan de Torah **DOOD** kregen.
- F. Lees [Devarim 6:1-2](#). Wat is het doel om de Torah in het land te houden—hint, let op de uitdrukking, *opdat*?⁴¹ Zou dit ons moeten verwonderen? Neen.
- G. Lees [Devarim 6:17-19](#). Waarom moet Am Yisrael de geboden, insettingen en verordeningen onderhouden?⁴²

Samengevat, hebben we gezien dat Adonai aan Am Yisra'el de reden gaf **WAAROM** ze de Torah zouden moeten gehoorzamen. De voornaamste reden waarom ze de Torah zouden moeten gehoorzamen is opdat ze **LEVEN** zouden hebben en het land bezitten! Daar de Heilige Am Yisrael de Torah gaf, zouden we gemakkelijk kunnen besluiten dat het haar doel/functie was een bron van **LEVEN** te zijn voor diegenen die haar gehoorzaamden. Ze werd als een geschenk van de Heilige gegeven aan het volk dat Hij gekozen had en liefhad. Zo eenvoudig is het. Het voornaamste doel/functie van de Torah is een bron van **ZEGEN, LEVEN**, beloning, goedheid, enz. te zijn. Mozes is heel rechtuit geweest (en zal het verder blijven) en expliciet in zijn uitleg **WAAROM** Am Yisrael de Torah zou moeten gehoorzamen. Het heeft niets te maken met hen rechtvaardig te **MAKEN** in de ogen van de Heilige. Op het letterlijke of Pashat niveau van interpretatie, is het een zaak van fysisch **LEVEN/ZEGEN** en **DOOD**! Ze is een bron van **ZEGEN**. Heeft hij ooit gezegd dat hij hen inzettingen en verordeningen gegeven had om hen te redden? Heeft hij ooit gezegd dat hij hen inzettingen en verordeningen gegeven had opdat ze in slavernij zouden vallen? Heeft hij ooit gezegd dat hij hen inzettingen en verordeningen gegeven had zodat zij zouden zien hoe zij volkomen zondig waren? Heeft hij ooit gezegd dat Hij hen de Torah gegeven had opdat Hij hen door gehoorzaamheid rechtvaardigheid zou kunnen toekennen? Heeft hij ooit gezegd dat hij hen inzettingen en verordeningen gegeven had opdat zij zouden zien dat zij nooit Zijn "Wetten" zouden kunnen onderhouden? Neen, neen, neen, neen. Hij heeft Am Yisrael de Torah gegeven opdat zij fysisch **LEVEN** zouden kunnen ervaren, in het bijzonder in Eretz Yisrael!

Houd steeds de volgende lessen die *door de Torah onderwezen* worden in gedachten en je zult nooit de verkeerde kant opgaan.

- Geloof leidt tot rechtvaardigheid en rechtvaardiging.
- Gehoorzaamheid leidt tot leven en zegen.

Shabbat Shalom!

-
- ¹ Verhuis naar een andere plaats om een natie te worden.
- ² Het land Kanaän.
- ³ Een hongersnood in het land Kanaän bracht hen ertoe af te dalen naar Egypte.
- ⁴ Het **land** kon niet voorzien in hun levensbehoeften als ze samen woonden (Genesis 13:6).
- ⁵ Het hoofdthema is het land. Het subthema zijn de nakomelingen.
- ⁶ Het hoofdthema van Genesis 15:1-6 is **nakomelingen**. Het hoofdthema Genesis 15:7-21 is het **land**!
- ⁷ Nakomelingen. Waarom? Omdat Abram en Sarai een manier aan het zoeken zijn zodat Abram nakomelingen kan hebben zodat de beloften van de Heilige vervuld kunnen worden.
- ⁸ De belofte van een zoon zodat Abram een schare aan nakomelingen kan hebben.
- ⁹ Ze hebben allemaal betrekking op het hoofdthema van zonde en bestraffing.
- ¹⁰ In Genesis 1-11 handelt Adonai met de mens op een universeel niveau, terwijl Hij in Genesis 12-50 met een individu en zijn nakomelingen handelt.
- ¹¹ Het concept van een uitverkoren familie werd niet ingeleid met Noach.
- ¹² Beiden vermelden ze het feit dat Abram's nakomelingen een zegen zullen zijn voor alle volkeren van de aarde.
- ¹³ De Heilige gaat van Abram's nakomelingen een machtige natie maken die een zegen zal zijn voor de hele wereld.
- ¹⁴ Dit is het land dat bewoond zal worden door de toekomstige natie van Abram's nakomelingen die een zegen zullen zijn voor de hele wereld.
- ¹⁵ De hongersnood van Genesis 12:10 staat in tegenstelling tot de belofte die Abram kreeg in Genesis 12:1 and 7!
- ¹⁶ De daden van Farao (Sarai tot vrouw nemen) zullen verhinderen dat Abram zaad heeft om een grote natie te stichten!
- ¹⁷ Abram zou kunnen denken dat **De Belofte** via Lot vervuld zal worden!
- ¹⁸ Parashat Lekh Lekha, "By What Shall I Know?" door Rav Chanock Waxman, <http://www.vbm-torah.org/parsha.62/03lekhlekha.htm>.
- ¹⁹ Het volledige land Kanaän.
- ²⁰ Ja. Abram wist dat de Heilige het land Kanaän aan hem en zijn nakomelingen beloofd had. Volgens Genesis 13:17 beloofde Adonai het land aan Abram te **geven**! Daarom was Abram's weigering een andere onthutsende verklaring van zijn geloof dat de Heilige Zijn belofte zou nakomen!
- ²¹ De mogelijkheid om openbaringen als deze te zien is de reden waarom je thematisch moet beginnen denken. Thematisch denken zal je bekwaamheid om deze schatten te zien doen toenemen.
- ²² Yeshua zei in Johannes 5:46 dat Mozes over Hem gesproken had. Psalm 40:6-8, sprekend over de Messias, zegt dat het boek over Hem geschreven is. Paulus zegt dat alle feesten profetische schaduwen waren van Messias Yeshua.
- ²³ Gezien het feit dat degenen die niet besneden waren weggesneden moesten worden, was het heel, heel belangrijk.
- ²⁴ Geboorte.

---

²⁵ De voorhuid wordt van het mannelijk lid weggenomen.

²⁶ Op de achtste dag.

²⁷ Hij heeft LEVEN nodig! De doden moeten herrezen worden.

²⁸ De achtste dag!

²⁹ Telkens wanneer iemand opnieuw geboren wordt!!!

³⁰ Geloof en Rechtvaardigheid.

³¹ De belofte dat de Heilige hem een zoon zou geven. Door deze zoon zou de Heilige Zijn belofte vervullen om Abraham tot een machtige natie te maken.

³² Geloof en rechtvaardiging.

³³ De Tanakh of het hele “Oude Testament.”

³⁴ Vijf maal!

³⁵ Minstens 14 maal!

³⁶ Rechtstreeks uit onze sidra Parashat Lekh Lekha in Genesis 15:6.

³⁷ Hij zei dat Abraham zijn kinderen zal gebieden om “de weg van de HEER te onderhouden,” d.i., om de HEER te gehoorzamen.

³⁸ Neen. Hij beloofde “op hem te brengen dat wat Hij gesproken had,” d.i., de verbondsbelofte van zegen te vinden in Genesis 12:1-3!

³⁹ **OPDAT JE ZOU LEVEN EN HET LAND BEZITTEN.**

⁴⁰ Om hen te bewijzen dat diegenen die de Torah gehoorzamen **LEVEN** krijgen.

⁴¹ Het doel van het houden van de geboden in het land is opdat Am Yisrael hun dagen zouden verlengen (d.i., EEN LANG LEVEN ZOULDEN LEVEN) in Eretz Yisrael (het land Israël).

⁴² Opdat het hen goed zou gaan (d.i., jullie zullen een goed LEVEN hebben) en opdat ze het land zouden bezitten.